

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su Vam potrebne dodatne informacije, pogledajte detaljnu naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Obaveštenje o praksi Suda br. 111

avgust – septembar 2008.

Emina Arač protiv Turske (Emine Araç v. Turkey) - 9907/02
presuda od 23.9.2008. godine [Drugo odeljenje]

Član 6

Građanski postupak

Član 6, stav 1

Građanska prava i obaveze

Građanska priroda prava na sticanje visokog obrazovanja: *povreda*

Činjenice: Turski Ustav jemči pravo na obrazovanje i obuku, čiji je sadržaj utvrđen i uređen zakonom. Prijava za upis na teološki fakultet podnositeljke predstavke odbijena je jer nije dostavila ličnu fotografiju na kojoj ne nosi maramu, kao što su zahtevala pravila Odbora za više obrazovanje koja su u to vreme bila na snazi. Žalbe na tu odluku koje je podnela Upravnom a zatim i Vrhovnom upravnom sudu su odbijene. Njena pritužba Sudu u Strazburu odnosila se na navodnu nepravичnost postupka pred Vrhovnim upravnim sudom jer je glavni javni tužilac priložio mišljenje u kojem je preporučio odbijanje njene žalbe.

Pravo – Prihvatljivost: Država je osporila građansku prirodu prava i obaveza koji predstavljaju suštinu spora pokrenutog pred upravnim sudovima i tvrdila da član 6, stav 1 nije primenjiv na ovaj predmet. Imajući u vidu turski Ustav, Sud je primetio da je podnositeljka predstavke imala razloga da tvrdi da tursko pravo priznaje njeno pravo upisa na teološki fakultet pod uslovom da ispunjava neophodne zakonske uslove. Njena prijava je, međutim, odbijena ne zato što nije ispunila neki od tih uslova, već zato što nije ispunila formalni zahtev utvrđen propisima koje je usvojio Odbor za više obrazovanje. Po mišljenju Suda, čak i pod pretpostavkom da ovlašćenje za regulisanje prijema na visokoškolske ustanove potpada pod okvir javnog prava, to nije dovoljno da bi se to pravo izuzelo iz kategorije građanskih prava u smislu člana 6, stav 1. Prema mišljenju podnositeljke predstavke, ovde nisu bili u pitanju njeni odnosi sa javnim vlastima kao takvi i diskreciona ovlašćenja tih vlasti, već njen lični život kao obične korisnice javne usluge. Zato je osporavala propise na snazi, jer je smatrala da

osujećuju njeno pravo da pohađa visokoškolsku ustanovu. Sud je u svojoj nedavnoj praksi uvek razmatrao usklađenost postupka vezanog za propise o višem obrazovanju sa zahtevima iz člana 6, stav 1. S obzirom na tu činjenicu, a imajući u vidu značaj prava podnositeljke predstavke na sticanje višeg obrazovanja, Sud nema nikakvih sumnji da je ograničenje predviđeno propisima uticalo na lična prava podnositeljke predstavke i da je stoga bilo građanskog karaktera. Sledi da je član 6, stav 1 primenljiv.

Meritum: Sud je već utvrdio da je prekršen član 6, stav 1 u sličnom predmetu koji se ticao povrede prava na akuzatorni postupak pred Vrhovnim upravnim sudom, imajući u vidu prirodu napomena glavnog javnog tužioca i činjenicu da podnositeljka predstavke nije bila u mogućnosti da na njih odgovori pisanim putem. Država nije predstavila nijedan ubedljiv argument koji bi mogao dovesti do drugačijeg zaključka u ovom predmetu.

Zaključak: povreda (jednoglasno).

Član 41 – Činjenica da je Sud utvrdio povredu predstavlja dovoljno pravično zadovoljenje u pogledu nematerijalne štete.

Obaveštenja o praksi Suda dostupna su na sledećem linku: [Case-Law Information Notes](#)

© **Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.**

Engleski i francuski predstavljaju službene jezike Evropskog suda za ljudska prava. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. Može se preuzeti iz baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili iz bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud prosledio. Može se objavljivati u nekomercijalne svrhe pod uslovom da se navede ceo naslov predmeta, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i uz pominjanje Trast fonda za ljudska prava. Molimo Vas da kontaktirate publishing@echr.coe.int ukoliko nameravate da koristite bilo koji deo ovog prevoda u komercijalne svrhe.

© **Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of human rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© **Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.**

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de donnée à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int